

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De cooptato in imperium Tiberio & moribus eiusdem. Caput XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

rium oppidum à Barbaris capit: quod quidem fuerat iam olim à Gepædis occupatum, postea ab eisdem Iustino traditum.

De cooptato in imperium Tiberio & moribus eiusdem.

Caput XIII.

In terra temporis Iustinus de consilio Sophiæ Tiberium, Cæsarem declarat: taliaque verba in eo declarando locutus est, qualia à nulla historia vel vetere, vel recentiore sunt omnino commemorata. Deo videlicet propitio ei tempus largiente tum ad sua ipsius peccata confitenda, tum ad explicanda ea, quæ ex usu reip. forent. Nam cum Ioannes Episcopus vna cum suis, cumque principes ac magistri, cum denique milites prætoriani in atrio sub dio, ubi eiusmodi negotia de more inueterato agi solent, in unum cogerentur, Iustinus Tiberium tunica induens imperatoria, & lerna circumuestiens, Sic clara voce locutus est: ne te in errorem inducat vestis splendor, neque illustris ornatus istarum rerum, quæ sub aspectum cadunt, decipiatur: quibus ipse in fraudem impulsus, imprudens meipsum grauissimis supplicijs obnoxium reddidi. Itaque tu in rep. summa cum mansuetudine & animi lenitate regenda, mea vitia prestat. Atque digito magistratus demonstrans, non oportet, inquit, horum consilijs morem gerere: nam hi me in istas, quas certis, miserias deduxerunt. Aliaque eius generis protulit verba, quæ omnes eum in maximam traduxerè admirationem, tum ad immensam vim lachrymarum profundendam impulserè. Erat iste Tiberius corpore maxime procero & robusto, & pulchritudinis excellentia omnium opinione maiore, adeo ut non Regibus solum & Imperatoribus, sed omnibus etiam hominibus facile prestat. Ac primū quod ad corporis formam attinet, ea principatu planè digna fuit: quod autem spectat ad annum, illum mansuetudo & benignitas exornarunt. Primo ipso aspectu omnes videbatur ad se diligendum inuitare. Diuitias eas putauit, quæ cuique satiis essent ad largiendū, non solū ad necessitatem, verū etiam ad affluentiam. Nam non istud modò considerabat, quod quippe indigebat, illis beneficia accipiēda sint, sed & imperatorem

E V G A R . H I S T O R I A E

orem Romanum deceat liberaliter dare. Aurū verò adul-
terium existimauit, quod cum subiectorum lachrymis col-
lectum est. Qua re inductus, tributum vnius integri anni
vestigalibus condonat. Quinetiam prædia, quæ Ardama-
nes tributis impositis ferè labefactauerat, quasi in liberta-
tē vindicauit, & non modò damnum pro eius magnitudi-
ne, sed etiam cum fœnore sarcuit. Atque iniquas largitio-
nes, pro quibus alij Imperatores suos subiectos magistrati-
bus pro libidine abutédos exponere et quodā modo diu-
dere cōlueuerant, remisit: cauitque per leges ne quid eius-
modi in posterum committeretur.

*Quod Tiberius imperator coacto magno contra Cosroem
exercitu, illum Duclore militum Iustiniano, ab
Romanorum ditione repulit.*

Caput X I I I .

IDEM Tiberius, cū pecuniam male & iniquè partam
ita collocaſſet, sicut ratio & æquitas postulabat, res ad
bellum faciendum necessarias parare, ingentem cogere
exercitum virorum facile præstantissimorum tam ex gen-
tibus transalpinis circite Rhenum incolentibus, quam ex
cisalpinis, quinetiam ex Massagetis, alijsque ex genere Scy-
tharum, ex Pæonia præterea, Mysia, Illyria, & Iſauria colle-
ctorum, adeo ut propè centum quinquaginta turmas equi-
tum lectissimorū instructas haberet: quoī ſubſidio Chos-
roē, qui statim post Daras expugnatas, tempore aſſiū in
Armeniam inuaderat, indeque iter versus Cæſaream vi-
bem Cappadociæ primariā fuſceperat, penitus proſligauit:
Iste Chosroes tam inſolenter ſe geſſit aduersus imperium
Romanum, vti cum Imperator legatos ad eum misiſet, il-
lis ne ſe quidem adeundi potestatem facere dignaretur, ſed
iuberet eos Cæſaream uisque ſequi. Ibi nanque ſe cōciliū
de eorum legatione initurum dixit. Postquam verò exerci-
tum Romanum ex aduerso ſibi occurtentem, & à Iuſtinia-
no fratre Iuſtini, qui tam miſerabiliter interfectus fuit, gu-
bernatum, & armis firmè munitum, & tubas classicum ca-
nentes, & signa ad pugnā ſublata, & milites acutè vociferan-
tes, &